

[Ebba Strange]

skal jeg hilse og sige fra de steder, jeg kender; det kommer helt an på, hvordan man i øvrigt udvikler sit samvær med hinanden – jeg bor på Vesterbro i København, når jeg ellers bor i København.

Derfor tror jeg, at det er forkert med den dér spredningsfilosofi. I forslagene gælder den minsandten lige fra børnehvealdren – så skal vi ud og sprede!

Jeg tror, at en positiv integration kun kan finde sted, hvis den sker som en gensidig proces, og hvis den bygger på respekt og tillid og fuld retssikkerhed. Og det vil sige, at udlændinge skal have præcis de samme valgmuligheder og rettigheder som danskere og så naturligvis de tilsvarende pligter. Det må jeg hellere tilføje, for ellers får jeg at vide, at vi ikke vil præsentere dem for pligter. Det vil vi gerne, men ingen indskrænkninger af rettighederne.

Den situation – som vi endnu ikke har set omsat i lovgivning, men det kommer nok, og så vil vi tage stilling til det, efterhånden som de forskellige love kommer, også på uddannelsesområdet, hvor jeg specielt er optaget af det med spredningen – bliver så kombineret med, at de stramninger i udlændingeloven, som blev gennemført i fjor i et samarbejde mellem den daværende regering og Socialdemokratiet, nu for alvor slår igennem. Det seneste, jeg er blevet udsat for, drejer sig om, at et ungt menneske – han er i øvrigt dansker – som er på SU, ikke kan gifte sig med den, han er forelsket i, for hun er udlænding, og som sådan kan hun ingen penge få. Man skal nemlig kunne forsørge sin ægtefælle, hvis ægtefællen er udlænding, og det kan man altså ikke, når man er på SU eller på bistandshjælp; man kan ikke demonstrere forsørgelsesevne, hvis man er på SU eller bistandshjælp. Det vil sige, at det, vi gør, altså er, at vi forhindrer unge mennesker i at gifte sig med dem, de holder af, idet de bliver stillet over for forsørgelseskravet.

Jeg har også en kritik af, at regeringen vil foreslå repatrieringshjælpen tilbudt til indvandrere. Jeg mener, at det er en forplumring af begreberne i international flygtningeret og skal vende tilbage til det, når forslaget kommer på bordet. Jeg mener, at indvandrere er i en helt anden situation. De er kommet hertil frivilligt. Hvis de ønsker at rejse, kan de til hver en tid rejse. Der er ingen risiko for dem ved at vende tilbage til deres hjemland. Så længe de har be-

varet deres statsborgerskab i hjemlandet, er de omfattet af præcis de samme retskrav og -regler som andre mennesker i det pågældende land.

Desværre er det indtryk, jeg sidder tilbage med, når jeg læser om disse ting, at det ud over at sprede gælder om at holde så mange udlændinge ude som muligt – det er jo helt tydeligt, at det er det, det gælder om for Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet, og derfor er jeg ked af, at det også skinner igennem i nogle af de socialdemokratiske forslag – og hvis det ikke er muligt, så i hvert fald at få dem, der er lidt besværlige at have, til at rejse.

Dette er med til at styrke udlændingenenes opfattelse af, at de ikke er særlig velkomne i Danmark og danskernes opfattelse af, at det nok var bedre, hvis der ikke var så mange udlændinge, og så stiger diskriminationen, og det synes jeg er farligt i en tid, hvor vi bliver nødt til at se i øjnene, at Danmark, lige så langt vi kan se ud i fremtiden, vil være et land, hvor flere kulturer skal leve side om side, og at der kan ligge en kolossal berigelse i det.

Jeg har et problem, som jeg vil tage op ved anden lejlighed, men lige nævne her, og det er, at man ifølge Finansministeriets redegørelse for fremtiden vil bruge alle de penge, der er sat af til katastrofebilstand, til forsørgelse af asylansøgere i Danmark, sådan som jeg læser rapporten fra Finansministeriet om den internationale indsats. Jeg kan se, at hr. Frank Jensen vil sige noget om det; men sådan har jeg i hvert fald læst den.

Det allersidste, jeg vil nævne, er, at vi i Danmark har en gruppe mennesker, der er flygtet fra krigstjeneste i Serbien for at undgå at blive brugt som soldater i de krigshandlinger, der finder sted i det tidligere Jugoslavien. De søger asyl. Om de får det, ved jeg ikke, for Flygtningeævnet har endnu ikke behandlet deres sager. Der er mulighed for, at de får afslag; det har andre fået før dem.

Udenrigsudvalget har den 14. oktober spurgt udenrigsministeren, om han ikke finder det i modstrid med dansk sanktionspolitik og FN's fordømmelse af den serbiske krigspolitik at sende de flygtede tilbage til serbisk krigstjeneste. Vi har endnu ikke fået svar.

Retsudvalget har den 28. oktober spurgt indenrigsministeren, om hun vil overveje at give disse mennesker midlertidig opholdstilladelse